

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/7/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112201192
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8112201192.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou, v právnej veci žalobcu: SVIBIT, s.r.o., Kuzmányho 57, Košice, IČO: 36 589 730, v konaní zastúpený Advokátska kancelária Bröstl & Čentík s.r.o., Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 50 560 611, proti žalovanému: Futbalový klub Záborské, Záborské 41, IČO: 31 304 702, v konaní zastúpený JUDr. Martinom Staroňom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 89, o zaplatenie 104.000 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. N á r o k na náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 17.01.2012 sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol o uložení povinnosti pôvodne voči žalovaným v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne (po právoplatnosti rozsudku dňa 16. 02. 2015 č.k. 12C/7/2012-205 už len voči žalovanému Futbalový klub Záborské) dať do pôvodného stavu poľné hnojisko patriace žalobcovi, prípadne zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 104.000 EUR spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe kúpnej zmluvy z roku 2006 získal do svojho vlastníctva poľné hnojisko ležiace v k.ú. Petrovany, postavené z kusov pospájaných panelov na pevnom podlaží a v plnom rozsahu funkčné. V roku 2010 zistil, že 200 kusov panelov bolo odvezených z k.ú. Petrovany do obce Záborské, kde tieto boli uskladnené v intraviláne obce a časť bola použitá na spevnenie nestabilného svahu. Uviedol, že žalovaní v 1. až 3. rade (už len žalovaný) demontovali 200 kusov panelov neodborne, boli poškodené, pričom v súčasnosti nie sú použiteľné. Okrem znehodnotenia betónových panelov pri demontáži sa poškodilo aj pôvodné podlažie pod nimi až tak, že nie je možné ho použiť na pôvodné poľné hnojisko, t.j. účel, na ktorý pôvodne boli určené. Znalec z odboru stavebníctva vyčíslil škodu, ktorá vznikla na poľnom hnojisku, vo výške 104.000 EUR, ktorá predstavuje reálnu hodnotu hnojiska, ktorú by malo, ak by ostalo v pôvodnom stave.

3. Súd medzitýmnym rozsudkom č.k. 12C/7/2012-205 zo dňa 5. 9. 2013 právoplatným dňa 16. 2. 2015 zamietol žalobu vo vzťahu k žalovanému v 1. a 3. rade a výrokom II. rozhodol tak, že je daná zodpovednosť žalovaného v 2. rade (teraz rozumej len žalovaného) za zásah do vlastníckeho práva žalobcu k spornému hnojisku.

4. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Prešove č.k. 9Co/137/2013-239 zo dňa 14. 1. 2015, ktorý na strane 9 vyjadril právny záver, že predmetom súdneho konania nie je indikačná žaloba, t.j. žaloba na vydanie, tá má miesto v prípade, keď porušením

vlastníckeho práva dochádza ku neoprávnenému zadržaniu veci. Predmetom preskúmaného konania nebola ani negatívna žaloba spojená s eventúalnym návrhom na náhradu škody. Podstatou negatívnej žaloby v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka je totiž právo vlastníka domáhať sa, aby sa žalovaný zdržal neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva žalobcu. Uvedol, že žalobca si správne uplatnil eventúalnym petitom nárok na náhradu škody podľa § 442 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď dal výslovne prednosť uvedeniu veci do pôvodného stavu a len v prípade nemožnosti tejto formy náhrady škody sa domáha náhrady škody v peniazoch. Odvolací súd konštatoval (a uvedené sa medzičasom nezmenilo - vid' fotodokumentácia), že odňaté veci fyzicky naďalej existujú a nachádzajú sa na pozemkoch žalovaných v 1. a 3. rade. Ich odcudzením nezaniklo vlastnícke právo žalobcu. Žalobca doposiaľ nepodal reivindikačnú žalobu a uvedenie do pôvodného stavu je vylúčené, vystáva otázka náhrady akej škody sa voči komu žalobca môže domáhať. Odvolací súd poukázal, že vlastníkovi veci vzniklo právo buď žalovať o vydanie veci, náhradu škody, pokiaľ sa jedná o škodu vzniklú nemožnosťou vec užívať, či škodu vzniklú poškodením veci. Odvolací súd výslovne uviedol, že nebolo vylúčené žalovať ani náhradu škody vzniklú čiastočnou demontážou objektu poľného hnojiska a len v prípade zničenia veci, či jej straty, vzniká vlastníkovi veci právo požadovať náhradu škody vo výške zodpovedajúcej hodnote takejto veci pred jej zničením. Odvolací súd uviedol, okrem iného, že prevažná časť panelov bola uložená na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného 1.rade, čo je len dôvodom pre prípadnú budúcu vecnú pasívnu legitímáciu v spore o vydanie týchto panelov.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení aj v pôvodnom konaní namietal, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoje vlastnícke právo k predmetným panelom, ktoré mali byť z hnojiska odvezené, čím mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Z kópie katastrálnej mapy je pritom zrejmé, že stavba hnojiska nie je zakreslená v katastri nehnuteľnosti a ani nie je zapísaná. Vlastníkmi pozemkov, na ktorých sa poľné hnojisko nachádza, sú obyvatelia obce Záborské, resp. k.ú. Petrovany. Namietal, že samotná kúpna zmluva nepreukazuje vlastnícke právo žalobcu a navrhol, ako prejudiciálnu otázku riešiť, či vôbec poľné hnojisko, ako právny pojem nachádzajúci sa v k.ú. Petrovany existuje a ak áno, komu patrí, aj na akých pozemkoch sa nachádza. Poukázal na to, že nemá vedomosť o tom, že by sa jednalo o hnojisko, a to vzhľadom nato, že v podstate išlo o zarastené pozemky bez akejkoľvek údržby, ako aj na to, že rozhodnutiami Krajského úradu životného prostredia v Prešove č. X/XXXX/XXXXX - XXXEJ zo dňa 14. 6. 2007 a č. XXXX/XXXXX - XXX/ M. zo dňa 9. 7. 2007 boli zrušené príslušné rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Prešove, ktorým nebol udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia a zhodnocovanie odpadov a na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov. Žalovaný poukázal na to, že neboli splnené základné predpoklady zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, škoda, príčinná súvislosť a zavinenie. Taktiež namietal uplatnenú výšku škody.

6. Súd pred vydaním medzitémneho rozsudku vo veci vykonal dokazovanie výsluchmi z účastníkov konania a svedkov D.. P. E., F. L., F. H., P. B.A., G. O., a listinnými dôkazmi návrhom, kúpnu zmluvou zo dňa 30. 5. 2006, záznamom zo zápisnica obecného zastupiteľstva Záborské, výzvou na rokovanie zo dňa 26. 8. 2010, vyčíslením škody zo dňa 11. 5. 2011, výzvou na odstránenie protiprávneho stavu zo dňa 21. 12. 2010, fotodokumentáciou, uznesením Krajského súdu v Košiciach o vyhlásení konkurzu č.k. 1K 277/99-15 zo dňa 09. 10. 2011, vyhlásením vlastníkom pozemkov k.ú. Petrovany zo dňa 3. 8. 2010, oznámením správcu konkurznej podstaty poľnohospodárskeho družstva „Zlatý klas“ zo dňa 30. 06. 2006, rozhodnutím Krajského úradu životného prostredia v Prešove zo dňa 14.06.2007, informatívnou kópiou katastrálnej mapy, výpismi z katastra nehnuteľností dotknutých parciel, odpoveďou obvodného úradu životného prostredia zo dňa 14.11.2011, v rozhodnutí obvodného úradu životného prostredia zo dňa 10.07.2006, kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi správcou konkurznej podstaty a spoločnosťou Mäsoprodukt, a.s. zo dňa 22. 5. 2002, opatrením Krajského súdu v Košiciach č.k. 1K/277/99-36, stanovami futbalového klubu Záborské, nájomnou zmluvou medzi spoločnosťou SVIBIT, s.r.o. a spoločnosťou EKOSERVIS, s.r.o. zo dňa 1. 6. 2006, fotodokumentáciou, výpisom z listu vlastníctva č. 745 k.ú. Záborské, znaleckým posudkom č. X/XXXX D.. D. L., prílohami k znaleckému posudku, znaleckým posudkom č. XX/XXXX, s nájomnou zmluvou zo dňa 1. 6. 2006, výpoveďou z nájomnej zmluvy v zo dňa 7. 2. 2008, výpisom z obchodného roka strát spoločnosti Mäsoprodukt, a.s. Prešov, kúpnu zmluvou zo dňa 22. 5. 2002 uzatvorenou medzi správcou konkurznej podstaty poľnohospodárske družstvo „Zlatý klas“ a spoločnosťou Mäsoprodukt, a.s. a ostatným obsahom spisu, pričom vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 12C/7/2012 - 307 zo dňa 19.09.2017, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Odvolací súd uznesením č.k. 7Co/145/2017 - 331 zo dňa 26.03.2018 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie. V uznesení uviedol,

že v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

8. Uviedol, že v danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 3.9.2013 č.k. 12C/7/2012 - 205 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 6.11.2013 č.k. 12C/7/2012 - 211 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.1.2015 č.k. 9Co/137/2013 - 239 bolo určené, že zodpovednosť žalovaného za zásah do vlastníckeho práva žalobcu k poľnému hnojisku je daná. O základe nároku, teda o zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú zásahom do vlastníckeho práva žalobcu k objektu poľného hnojiska, bolo už právoplatne rozhodnuté.

9. V čase rozhodovania o základe nároku bol k dispozícii znalecký posudok č. 51/2012 vypracovaný D.. M. F. dňa 14.11.2012, pre účely uplatnenej náhrady škody. Iný dôkaz preukazujúci výšku škody sa v spise nenachádzal. Žalobca po tom, čo mal v prejednávej veci úspech ohľadne jej základu, nemohol ani len predpokladať, že ním predložený posudok bude následne vyhodnotený ako nepoužiteľný pre určenie rozsahu výšky škody.

10. Súd druhej inštancie uložil súdu prvej inštancie umožniť žalobcovi uplatnenie ďalších prostriedkov procesného útoku na preukázanie výšky škody.

11. Súd prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

12. Súd prvej inštancie umožnil teda žalobcovi uplatnenie ďalších prostriedkov procesného útoku na preukázanie výšky škody, písomne aj ústne na pojednávaní konanom dňa 09.10.2018.

13. Právny zástupca žalobcu uviedol, že v konaní bolo doposiaľ už jednoznačne preukázané, že vec v jeho vlastníctve, poľné hnojisko, viac nemôže slúžiť svojmu účelu. Poukázal na to, že došlo k zničeniu hnojiska, tak výška škody, ktorá bola spôsobená, sa rovná hodnote tejto veci pred jej zničením. Jediným dôkazom založeným v spise, ktorý odzrkadľuje túto hodnotu v zmysle citovanej súdnej praxe, je znalecký posudok D.. F. založený v spise ktorým na jednej strane určil východiskovú hodnotu na zaokrúhlenie 203.000, avšak zohľadnil poškodenie alebo opotrebenie, čo sa premietlo v technickej hodnote, zaokrúhlene 109.500 EUR. S ohľadom na uvedené mal za to, že výška škody bola žalobcom v tomto konaní náležite preukázaná.

14. Žalovaný namietal, že v danom prípade vypracoval znalecký posudok znalec tak, že východisková hodnota bola stanovená na cenovú úroveň roku 2012, avšak vychádzal z technického stavu hnojiska určenú ku roku 2010, teda ku stavu, kedy už boli tieto odobraté panely, teda kedy bolo poškodenie žalovaným už spôsobené. Uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu ku výške uplatnenej škody. Zo znaleckého posudku, nie je zrejmé, že by znalec práve vyčíslil túto výšku škody. Podľa zadania znaleckého posudku a jeho záverov znalec určoval východiskovú hodnotu poľného hnojiska a technickú hodnotu poľného hnojiska, nie výšku škody. Ďalej poukázal na to, že v danom prípade panely stále ešte existujú a teda žalobca mal možnosť v časti sa domáhať v podstate navrátenia časti panelov reivindikačnou žalobou.

15. Pokiaľ ide o skutkový stav veci žalobca v roku 2010 zistil, že bola vykonaná demontáž panelov, ktoré do toho času boli označované a mali slúžiť ako poľné hnojisko. Predmetné hnojisko sa nachádzalo v katastrálnom území obce Petrovany.

16. Žalobca svoje vlastnícke právo preukazoval kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 30. 5. 2006 medzi spoločnosťou PIGSERVICE, s.r.o. a žalobcom, ktorej predmetom bol predaj poľného hnojiska s príslušenstvom, nezapísaného v príslušnom katastri nehnuteľností.

17. Hnojisko bolo zriadené, ako vyplynulo zo znaleckého posudku D.. D. L. č. X/XXXX, Poľnohospodárskym družstvom „Zlatý klas“ v Petrovanoch - postavené mimo areálu poľnohospodárskeho družstva v roku 1987, pričom znalec konštatoval, že ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku nebolo využívané, vybudované zo železobetónových panelov o rozmeroch 2,30 x 1,50 m. Spodok hnojiska bol vyložený z cestných panelov. Celkový rozmer hnojiska bol 90 x 25,5 m.

Uzavreté z troch strán a k objektu bola vybudovaná betónová močovková jamka o rozmere 17 x 8,30 x 2 m. Pre výpočet hodnoty ku dňu 20. 12. 2001 znalec stanovil životnosť 30 rokov a koeficient vybavenosti 0,2 oproti vybranému reprezentantovi. Objekt zatriedil podľa vyhlášky č. 255/2000 Zb. - pozemné nádrže a zásobníky. Všeobecná hodnota hnojiska bola znalcom stanovená na sumu 95.510,- Sk.

18. Predmetné hnojisko bolo správcom konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárskeho družstva „Zlatý klas“ predané kupujúcemu, spoločnosti Mäsoprodukt, a.s. Prešov, kúpnu zmluvou zo dňa 22. 5. 2002, pričom podľa článku IV. predmetnej kúpnej zmluvy vlastnícke právo k predávanej nehnuteľnosti malo prejsť na kupujúceho dňom uvedeným v rozhodnutí o povolení vkladu vlastníckeho práva Katastrálnym úradom v Prešove.

19. Z opatrenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 1K/277/99-36 zo dňa 9. 5. 2002 mal súd zistené, že v konkurznej veci úpadcu Poľnohospodárske družstvo „Zlatý klas“ Petrovany v likvidácii bol daný súhlas s predajom majetku úpadcu patriaceho do konkurznej podstaty pre Mäsoprodukt, a.s. Prešov, - poľné hnojisko za kúpnu cenu 97.000,- Sk.

20. Štatutárny zástupca žalovaného vo veci uviedol, že nastala situácia, kedy nebol stabilný svah nad futbalovým ihriskom a ako futbalový klub chceli zabezpečiť tento svah tak, aby nemuseli vynášať každý rok zosunutú pôdu z ihriska. Na stretnutí, niektorí z členov futbalového klubu navrhli, žeby to boli panely pri Poľnohospodárskom družstve v Petrovanoch, keďže terén dobre poznal X.. B., bol situáciu prezrieť s iným členom futbalového klubu. Našli lokalitu zatrávenú a kde sa nachádzali zarastené betónové panely. Následne sám požiadal člena futbalového klubu X.. H., aby požiadal starostku obce, či by neponúkla obec nejaké riešenie. Starostka obce sa informovala u starostu obce Petrovany, či môžu použiť tieto panely. Následne výbor futbalového klubu sa rozhodol, že požiada o pomoc spoločnosť žalovaného v 3.rade, ako - sponzorské, prípadne len, že budú uhradené náklady, nakoľko tento disponoval mechanizmami. Štatutárny zástupca žalovaného súhlasil a poveril zamestnanca, ktorý uvedené činnosti mal koordinovať, pričom mal informáciu, že starostka obce dohodla stretnutie so starostom obce Petrovany, ktorý mal lokalizovať predmetné panely. Následne začali vyberať panely, pričom miesto označil člen futbalového klubu. Panely sa uskladňovali na prístupovej ceste k ihrisku, kde stoja dodnes, dovoz týchto panelov bol zastavený na základe pokynu starostky po prejednaní na obecnom zastupiteľstve, z čoho je vyhotovená zápisnica.

21. Štatutárny zástupca pôvodne žalovaného v 3.rade uviedol, že panely boli vyberané z poľného hnojiska, nie zo silážnych jám, ako bolo dojednané. Čo sa týka odmeny za vykonané práce, dohoda bola s členmi futbalového klubu, avšak keď vyšlo najavo, že ide o väčší objem panelov, oslovil starostku, či by tento výber panelov nemohla finančne podporiť zo svojho rozpočtu aj obec, starostka obce mu oznámila, že na takéto výkony finančné prostriedky obec nemá, finančne podporuje futbalový klub. Po stretnutí s viceprezidentom futbalového klubu sa dohodli, že finančné prostriedky zaplatené nebudú, ale súhlasil, že čiastočne by náklady na túto zákazku mohli byť pokryté ponechaním bližšie neurčitého počtu panelov pre potreby žalovaného v 3. rade.

22. Vypočutý bol svedok F. H., ktorý potvrdil, že členovia futbalového klubu mali záujem rozšíriť futbalovej ihrisko v obci Záborské, k čomu potrebovali panely. Po týždni odznela informácia, kde bolo potvrdené, že takéto panely sú k dispozícii na katastrálnom území obce Petrovany. Následne sa dohodli, že požiadajú obec Záborské o súhlas alebo sprostredkovanie, či je možné tieto panely použiť. Súčasne oslovili štatutárneho zástupcu žalovaného v 3. rade, nakoľko vedeli, že tento má potrebné mechanizmy. Za futbalový klub uvedené zabezpečoval X.. B., ktorý ukázal miesto, odkiaľ tieto panely sa mali vyvážať zamestnancom žalovaného v 3. rade. Starostkou obce Záborské však bol výber panelov zastavený, ktorá ich informovala o tom, že sú vyvážané panely, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu a nejde o panely zo silážnych jám, k použitiu ktorých dal súhlas starosta obce Petrovany.

23. Vo veci bolo vykonané dokazovanie aj znaleckým posudkom č. 51/2012 (č.l. sp. 147) vypracovaný D.. M. F., ktorý mal úlohu stanoviť východisková technickú hodnotu poľného hnojiska k.ú. Petrovany pre účely uplatnenia náhrady škody na stavbe. Znalec použil vyhlášku o stanovenie všeobecnej hodnoty majetku č. 492/2004 Z.z. V popise ohliadky a zamerania nehnuteľnosti (hnojisko v skutočnosti nemá charakter nehnuteľnosti) uviedol, že ohliadku vykonával iba za účasti zástupcu objednávateľa a zistil, že hnojisko sa nachádza v nezastavanom území obce Petrovany s prístupom po poľnej ceste od obce Záborské. Znalec skonštatoval, že stavba jednoznačne spĺňa podmienky prevádzkovej stavby na

uskladnenie poľnohospodárskeho hnoja, a preto ju ohodnotil, že ide o obstavaný priestor a vynásobil vybraným rozpočtovým ukazovateľom. Uviedol, že do trvalého užívania bol priestor uvedený, podľa vyjadrenia vlastníka účtovného stavu v roku 1987, preto pri výpočte opotrebenia uvažoval s vekom 23 rokov. Znalec určil východiskovú hodnotu vo výške 202.969,25 EUR a technickú hodnotu hnojiska zníženú o opotrebovanie na 109.603,30 EUR.

24. Vo veci bol vypočutý svedok F. L. (č.l. sp. 173), ktorý potvrdil, že bol v obchodnom vzťahu so žalobcom a predmetom bolo uzatvorenie nájomnej zmluvy na zriadenie kompostárne za účelom výroby priemyselných kompostov. Potvrdil, že bolo v dobrom technickom stave a relatívne nové, potvrdil však, že problém pri prevádzkovaní bol s prístupovou cestou a následne došlo k odstúpeniu od nájomnej zmluvy (č.l. sp. 177, 180).

25. Súd vo veci vykonal dokazovanie aj rozhodnutím Krajského úradu životného prostredia (č.l. sp. 48), ktorým rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Prešove č. X/ XXXX/ XXXXX - XXX/ H. - F. zo dňa 10. 7. 2006, ktorým bol udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zhodnocovanie odpadov a na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov (poľné hnojisko) v katastrálnom území obce Petrovany pre spoločnosť EKOSERVIS s.r.o. Humenné zrušil s odôvodnením, že prevádzkovateľ nebol vlastníkom stavby, ale len nájomcom na základe nájomnej zmluvy, ktorú uzatvoril so spoločnosťou SVIBIT s.r.o., ktorá nedokladovala vlastníctvo objektu betónového hnojiska výpisom z katastra nehnuteľnosti, ale len oznámením o nadobudnutí hnojiska do výlučného vlastníctva. Ďalej bolo uvedené, že v predloženej kópii z pozemkovej mapy predmetná stavba nebola zakreslená ani zapísaná v katastri nehnuteľností. Pre prevádzkovanie zariadenia nepostačovalo len vydanie súhlasu podľa zákona o odpadoch, ale bolo potrebné dokladovať jej rozhodnutie o užívaní stavby podľa zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku.

Súd vo veci vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s fotodokumentáciou na č. listu spisu 293 až 301 a 357 až 364 a odborným vyjadrením stavebného cenára M. G., ktorý hodnotil cenu panelov, ktoré boli súčasťou stavby „Poľné hnojisko“ za nulovú.

26. Žalobca navrhol výsluch svedka D.. M. F., ktorý vypracoval znalecký posudok (ktorý súd posudzoval len ako listinný dôkaz, nakoľko bol vypracovaný, na základe objednávky žalobcu avšak nie s charakterom súkromného znaleckého posudku), avšak jeho účasť na pojednávaní nezabezpečil, hoci uviedol, že ju zabezpečí, a súd o tom vopred neinformoval ani nepožiadal, aby zabezpečil jeho prítomnosť súd. Následne po opakovanom poučení podľa ust. § 153 CSP, ďalšie dôkazy nenavrhoval vykonať, hoci bol súdom poučený o tom, že znalecký posudok, č. 51/2012 (č.l. sp. 147) vypracovaný D.. M. F., ktorý určil technickú hodnotu hnojiska zníženú o opotrebovanie na 109.603,30 EUR, nie je jasný, nakoľko nie je zrejmé z jeho obsahu, či opotrebovanie o ktoré bola znížená hodnota vyčíslená znalcom je vlastne to, čo bolo spôsobené žalovaným na tomto hnojisku.

27. Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

28. Podľa § 118 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, podľa alebo iné majetkové hodnoty.

29. Podľa § 119 ods. 1, 2 OZ, veci sú hnutelné alebo nehnuteľné, nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

30. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

31. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

32. Podľa § 420 ods. 1,2, 3 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

33. Podľa § 442 ods. 1,3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

34. V danej právnej veci ako z vyššie uvedeného vyplynulo predmetom sporu zostala náhrady škody vyplývajúca zo zodpovednosti žalovaného o, ktorej bolo právoplatne rozhodnuté medzitýmny rozsudkom.

35. Súd vo veci vytýčil pojednávanie a vyzval žalobcu, aby oznámil, aké prostriedky procesného útoku navrhuje vzhľadom na vyjadrený právny záver odvolacieho súdu na pojednávaní vykonať. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu sa vo veci vyjadril a uviedol, že z vykonaného dokazovania ohľadom výšky spôsobenej škody vyplýva, že táto bola dostatočným spôsobom preukázaná viacerými listinnými dôkazmi (napr. znaleckými posudkami, zmluvami, účtovnou evidenciou) a poukázal na to, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody je nižší ako škoda, ktorá žalobcovi reálne vznikla a to tak, čo sa týka ušlého zisku, ako aj skutočnej škody. Na tejto argumentácii žalobca zotrval aj na pojednávaní vykonanom dňa 19.09.2017 po podanom poučení podľa ustanovenia § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku a ustanovenia § 154 Civilného sporového poriadku.

36. Odvolací súd výslovne uviedol (v rozhodnutí ktorým potvrdil medzitýmny rozsudok), že nebolo vylúčené žalovať ani náhradu škody vzniklej čiastočnou demontážou objektu poľného hnojiska a len v prípade zničenia veci, či jej straty, vzniká vlastníkovi veci právo požadovať náhradu škody vo výške zodpovedajúcej hodnote takejto veci pred jej zničením. Odvolací súd uviedol, okrem iného, že prevažná časť panelov bola uložená na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného v 1.rade, čo je len dôvodom pre prípadnú budúcu vecnú pasívnu legitímáciu v spore o vydanie týchto panelov.

37. Žalobca sa touto žalobou domáhal na pôvodných žalovaných v 1. až 3. rade, aby im bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne dať do pôvodného stavu poľné hnojisko patriace žalobcovi, prípade zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 104.000 EUR spolu s príslušným úrokom z omeškania, tzv. eventúlny petit.

38. Podľa súdnej praxe podmienky úspešnosti v indikačnej žaloby sú vtedy, ak žalovaný má vec u seba, a preto má možnosť vec vydať vlastníkovi a ak by vec bola spotrebovaná, zničená alebo scudzená, prichádza do úvahy už len žaloba o náhradu škody, podľa ustanovení § 420 OZ. V danom prípade žalobca v priebehu konania uzatváral, že nie je možné a ani účelné poľné hnojisko dať do pôvodného stavu a uprednostnil, aby bola žalovaným uložená povinnosť peňažnej náhrady.

39. Podľa § 443 OZ sa pri určení výšky škody na veci vychádza z ceny v čase poškodenia. Pre určenie výšky škody na veci zákon zakotvuje dôležité pravidlo, a to, že pre jej určenie je rozhodujúci stav, v akom sa vec nachádzala čase poškodenia.

40. Zodpovednosť za škodu má plniť reparačnú funkciu, to znamená, že poškodenému sa má nahradiť to, o čo pri spôsobení škody prišiel, a preto aj výška škody sa musí určiť tak, aby škodca mal povinnosť poškodenému nahradiť škodu vo výške zodpovedajúcej cene veci v čase poškodenia. Zásada, podľa ktorej sa pri určení výšky škody na veci vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia, a nie z ceny v čase nadobudnutia veci poškodeným (tzv. nadobúdacia cena), je spravodlivá, keďže na trhu je pohyb cien. Výška náhrady škody sa teda neurčuje tak, že sa určí v takej výške, akú predstavuje cena novej veci v čase poškodenia. Tak by sa poškodený bezdôvodne obohatil. Výška náhrady škody môže byť totožná s cenou veci v čase jej poškodenia iba vtedy, ak bola poškodená celkom nová vec. Vo všetkých ostatných prípadoch sa vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia a pri veciach starších alebo opotrebovaných treba vždy prihliadať na vek, opotrebovanie veci a pod. Pri určení výšky náhrady škody sa vychádza aj z toho, v akom rozsahu bola vec poškodená. Poškodený má právo na náhradu škody iba vo výške potrebnej na uvedenie veci do predošlého stavu. Ak by náklady na uvedenie veci do predošlého stavu boli vyššie ako náhrada za zničenú vec, poškodený by dostal náhradu len do výšky hodnoty zničenej veci.

41. Ako už bolo vyššie uvedené a preukázané, predmetné poľné hnojisko nespĺňalo podmienky potrebné na jeho riadnu prevádzku podľa zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku už pred

poškodením, jeho hodnota teda mohla pozostávať len z hodnoty panelov, navyše žalobca neponúkol žiadne logické vysvetlenie, pokiaľ ide o cenu určenú D.. L. v roku 2006 v sume 97.000,-Sk - 3.219 EUR a cenu určenú v roku 2012 D.. F. 109.603,30 EUR, čo evidentne vzbudzuje pochybnosť o uplatňovanej výške škody v sume 104.000 EUR, žalobca tvrdil, že sa zvýšila cena hnojiska za šesť rokov o tridsaťdva násobok, bez preukázaných iných skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že hodnota hnojiska sa počas týchto rokov zvýšila.

42. Znalec D.. M. F. vyčíslil a uviedol, že ide o technickú hodnotu stavby určenej so zohľadnením opotrebenia ku III.Q.2010 a východisková hodnota bola stanovená na cenovú úroveň v II.Q.2012 teda po období kedy došlo k poškodeniu. Pre toto súdne konanie bolo potrebné znalcom vyčísliť súdu, čo sa poškodenému má nahradiť teda to, o čo pri spôsobení škody prišiel, vo výške zodpovedajúcej cene veci v čase poškodenia, nie čo mu zostalo, ako to predmetný znalecký posudok konštatuje.

43. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk), ods. 2). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch, ods. 3). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

44. Z uvedeného vyplýva, že popri existencii škody, poškodený musí preukázať aj rozsah škody. Pod rozsahom náhrady škody sa rozumie kvantitatívna stránka náhrady škody, teda koľko má škodca alebo subjekt zodpovedný za spôsobenú škodu poskytnúť poškodenému ako náhradu spôsobenej škody. Škodou, ktorá sa tu má nahradiť, vyjadruje úbytok majetku poškodeného. Rozobratá bola len časť hnojiska, ktoré navyše nespĺňalo podmienky podľa osobitných predpisov, aby mohlo byť na tento účel využívané už pred poškodením, časť navyše zostala nedotknutá po zásahu žalovaného uvedené skutočnosti, ktoré neboli sporné, však znalecký posudok nezohľadnil.

45. Hodnotenie znaleckého posudku sa riadi všeobecne platnými zásadami, vnútorný obsah znaleckého posudku hodnotí súd z hľadiska spoľahlivosti zdrojov informácií, o ktoré sa opiera, z hľadiska presnosti a úplnosti odborných postupov v zmysle postupu lege artis a záveru, ako aj z hľadiska logických nadväzností v posudku. Zdroje, z ktorých znalec čerpá svoje informácie o určitej skutočnosti, by mal mať možnosť súd spoľahlivo preveriť, pretože znalec je povinný ich uviesť v znaleckom posudku. Jedným zo zdrojov, o ktoré sa znalec pri vypracovaní posudku opiera, sú jeho odborné vedomosti a skúsenosti. A tu je hranica hodnotenia znaleckého posudku zo strany súdu, pretože súdu neprislúcha nahrádzať znalca, ale čiastočne môže zasiahnuť aj do tejto sféry doplňujúcimi otázkami so zameraním na vysvetlenie použitých vedeckých metód, aby si utvoril predstavu o ich spoľahlivosti a najmä presnosti.

46. Dôkaz je úspešne uskutočnený, ak vedie k poznatkom o tak vysokom stupni pravdepodobnosti určitého tvrdenia, že ho možno považovať za prakticky isté. Súd v tomto prípade nadobúda vnútorné presvedčenie o pravdivosti tvrdenia. V danom prípade súd dospel k záveru, že spoľahlivosť znaleckého posudku je tak nízka, že žalobca ním neunesol dôkazné bremeno, čo sa týka preukázania výšky škody. Protidôkaz je prostriedkom na vyvrátenie dôkazu a prislúcha strane, ktorá nie je dôkazným bremenom zaťažená, ale v tomto prípade súd nemal dôkaz žalobcu za úspešne uskutočnený a preto nebolo potrebné zo strany žalovaného realizovať ani návrh protidôkazu.

47. Podľa čl. 8 CSP - Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

48. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech.

49. Pokiaľ teda žalobca v konaní nepreukáže pravdivosť, ale ani nepravdivosť skutočností svedčiacich o existencii jeho hmotnoprávneho nároku, súd nemôže rozhodnúť na základe ľubovôle, ale len cestou aplikácie princípov dôkazného bremena, t. j. žalobu zamietne pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Ako už bolo uvedené, nie je povinnosťou žalovaného tvrdiť ani dokazovať skutočnosti, z ktorých žalobca svoje právo odvodzuje, t.j. nezaťažuje ho v tomto smere dôkazné bremeno, a preto mu neunesenie dôkazného bremena žalobcom nemôže byť na ujmu.

50. Žalobca však na zistenie škody vzniklej čiastočnou demontážou nenavrhol vykonať žiadny dôkaz a súkromný znalecký posudok, ktorý si mal dať vyhotoviť nepredložil (ani napriek písomnej výzve súdu), zotrval len na tvrdení a predloženom listinnom dôkaze ktoré výšku škody nepreukazoval (preukazoval len technickú hodnotu celého hnojiska, čo nie je totožné) a uloženie povinnosti na uvedenie do pôvodného stavu možné nebolo. Z týchto dôvodov nemohol súd žalobe vyhovieť.

51. Podľa § 185 ods. 2 CSP - Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

52. Podľa § 255 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. CSP, o nároku náhrady trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. V danej právnej veci žalobca bol plne úspešný, čo základu nároku a žalovaný čo do výšky uplatnenej sumy súd, preto vzhľadom na tento pomer úspechu a neúspechu rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.